

احساس تنهایی در سالمندان: نقش بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی

✉ فاطمه باوزین

دانشگاه لرستان، خرم‌آباد

دکتر مسعود صادقی

دانشگاه لرستان، خرم‌آباد

توجه و تمرکز بر متغیرهای پیش‌بین احساس تنهایی در سالمندان مقدمه‌ای برای درمان موفقیت‌آمیز احساس تنهایی و کاهش پیامدها و عوارض جدی آن است. در این راستا هدف این پژوهش، بررسی نقش بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی در پیش‌بینی احساس تنهایی سالمندان بود. طرح پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری، شامل کلیه شهروندان سالمند بالای ۶۵ سال شهر دزفول و حجم نمونه ۳۶۸ نفر انتخاب شد. روش نمونه‌گیری خوشه‌ای بود که داده‌ها از ۶ محله منتخب در شهر دزفول در سال ۱۳۹۷ جمع‌آوری شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه‌های احساس تنهایی راسل، بهزیستی ذهنی کیس و مائیارمو، سرمایه روان‌شناختی لوتنز و هوش معنوی عبداله‌زاده و همکاران بود. داده‌ها با روش همبستگی گشتاوری پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۹ تحلیل شدند. نتایج روش‌های آماری، همبستگی‌های منفی و معناداری بین بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی با احساس تنهایی در سالمندان نشان داد ($P \leq 0.1$). نتایج رگرسیون چندگانه نشان داد که ۵۴ درصد از واریانس احساس تنهایی از طریق متغیرهای پژوهش قابل تبیین است. با توجه به نتایج بهدست آمده می‌توان گفت، هر چه سالمندان از بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی بیشتری بهره‌مند باشند، احساس تنهایی کمتری دارند. این یافته‌ها حاوی کاربردهای درمانی مهمی در خصوص اهمیت این متغیرها در کاهش احساس تنهایی سالمندان می‌باشد.

دریافت: ۱۳۹۸/۰۱/۱۹

پذیرش: ۱۳۹۸/۰۵/۲۷

کلیدواژه‌ها: احساس تنهایی،

بهزیستی ذهنی، سرمایه

روان‌شناختی، هوش معنوی، سالمند

نحوه ارجاع‌دهی به مقاله:

صادقی، م.، و باوزین، ف. (۱۳۹۸). احساس تنهایی در سالمندان: نقش

بهزیستی ذهنی، سرمایه

روان‌شناختی و هوش معنوی. مجله

روان‌شناسی پیری، ۵(۱)، ۴۱-۵۱.

مسعود صادقی، استادیار گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران؛ فاطمه باوزین، دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.

✉ مکاتبات مربوط به این مقاله باید خطاب به فاطمه باوزین، دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران باشد.

پست الکترونیکی: fatemebavazin70@gmail.com

Loneliness in the Elderly: Prediction Based on Mental Well-Being, Psychological Capital and Spiritual Intelligence

Masoud Sadeghi, PhD
Lorestan University

Fatemeh Bavazin✉
Lorestan University

Receive: 08/04/2019
Acceptance: 18/08/2019

Keywords: loneliness,
mental well-being,
psychological capital,
spiritual, elderly

How to cite this article:
Sadeghi, M., & Bavazin, F. (2019). Loneliness in the Elderly: Prediction Based on Mental Well-Being, Psychological Capital and Spiritual Intelligence. *Journal of Aging Psychology*, 5(1), 41-51.

Attention and focus on variables that predict loneliness in the elderly are an introduction to the successful treatment of loneliness and reduction of its consequences and serious problems resulted. In this regard, the purpose of this study was to examine the role of mental well-being, psychological capital, and spiritual intelligence in predicting the sense of loneliness of the elderly. It was a descriptive correlational study. The statistical population consisted of all elderly citizens over 65 years old living in Dezful, Iran; multi stage cluster sampling method was used to select 368 samples from 6 chosen neighborhoods in Dezful. Required data was collected using Russell's loneliness questionnaire, Case and Maghremo's mental well-being questionnaire, Luthan's psychological capital questionnaire, and Abdullah Zadeh et al.'s spiritual intelligence survey. Data were analyzed by Pearson correlation method and multiple stepwise regression analysis using SPSS-21 software version 19. The results of statistical methods showed significant negative correlations between mental well-being, psychological capital and spiritual intelligence with loneliness in the elderly ($P \leq 0.01$). Multiple regression results showed that 54% of the variance of loneliness could be predicted by research variables. According to the results, it could be said that the elderly may feel less lonely if they experience higher levels of subjective well-being, psychological capital, and spiritual intelligence. These findings contain important therapeutic applications regarding the importance of these variables in reducing the sense of loneliness of the elderly.

Masoud Sadeghi, Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of literature and Human Science, Lorestan University, Khoramabad, Iran; Fatemeh Bavazin, PhD student in Educational Psychology, Department of Psychology, Faculty of literature and Human Science, Lorestan University, Khoramabad, Iran.

✉ Correspondence concerning this article should be addressed to Fatemeh Bavazin, PhD student in Educational Psychology, Department of Psychology, Faculty of literature and Human Science, Lorestan University, Khoramabad, Iran.

Email: fatemebavazin70@gmail.com

تنهایی با احساس خلاء، غمگینی و بی‌تعلقی مواجه هستند و از آنجا که این احساس تنهایی به روش‌های مختلفی تعاملات اجتماعی، نحوه زندگی و سلامت آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد (هزبیج، و گالون، ۲۰۰۶). شناسایی عواملی که پیش‌بینی‌کننده و مرتبط با احساس تنهایی در سالمدان هستند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، یکی از این عوامل بهزیستی ذهنی^۳ است.

امروزه پژوهش درباره بهزیستی توانمندی‌های انسانی و روان‌شناسی مثبت‌نگر بهطور روزافزون در حال رشد است (اوزمیت، ۲۰۱۱). بهزیستی ذهنی به معنای قابلیت یافتن تمام استعدادهای فرد است و از تعادل میان عواطف مثبت و منفی و رضایتمندی از زندگی ناشی می‌شود (داراباپا، ۲۰۱۱). بهزیستی ذهنی به ارزیابی و درک شخصی افراد از کیفیت زندگی شامل کیفیت کنش اجتماعی، روان‌شناسی و عاطفی اطلاق می‌شود (اخوان تفتی و مفردنژاد، ۱۳۹۷). افراد با احساس بهزیستی بالا، هیجان‌های مثبت بیشتری را تجربه می‌کنند. از گذشته و آینده خودشان، دیگران و رویدادها حوصله پیرامون شان ارزیابی مثبتی دارند و آنها را خوشایند توصیف می‌کنند. در حالی‌که افراد با احساس بهزیستی پایین، موارد مذکور را نامطلوب ارزیابی کرده و هیجان‌های منفی مانند اضطراب و افسردگی بیشتری را تجربه می‌کنند (فرهادی، برازنده، مختارپور، کرمی و دارابیزاده، ۱۳۹۴). از سوی دیگر بهزیستی ذهنی شامل اصول مهمی است که از طریق تأثیر بر احساسات بر همه ابعاد رفتار انسان و پیشرفت او شامل سلامت فیزیکی و روانی، پیشرفت مهارتی و آموزشی، صلاحیت اجتماعی و ایجاد روابط مثبت اجتماعی قابل شناسایی است (بریدگس و مارگی‌زاف، ۲۰۱۷). بسیاری از پژوهش‌ها نشان داده‌اند که خلق‌های شاد، توانایی تفکر برای حل مسائل به روش جدید را تسهیل می‌کنند و احساسات منفی، از توانایی تفکر انعطاف‌پذیر جلوگیری می‌کند (فرهادی و همکاران، ۱۳۹۴؛ گاسپر، ۲۰۰۳ و اوسمت، ۲۰۱۱).

علاوه، نتایج پژوهش‌ها نشان داده‌اند که مؤلفه‌های سرمایه روانشناختی^۴، با طیف متنوعی از متغیرهای عملکردی در موقعیت‌های مختلف، تعهد و رضایت، اضطراب، توانایی مقابله با فشار روانی، شادکامی و بهزیستی رابطه دارند (پترسون و بایرون، ۲۰۰۸؛ آوی، ریچارد، لوئنز و امهاتری، ۲۰۱۱). پژوهش‌هایی معطوف به

امروزه به دلیل بالا رفتن امید به زندگی و کاهش میزان زاد و ولد در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه، پدیده سالمدانی بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. همچنین به دنبال پیشرفت علم بهداشت هر ساله به شمار سالمدان جهان افزوده می‌شود (راشدی، غریب، رضایی و یزدانی، ۱۳۹۲). سالمدان سریعترین نرخ رشد جمعیت را در بین گروه‌های مختلف سنی دارند. هم اکنون، حدود دو سوم جمعیت سالمدان^۱ دنیا در کشورهای در حال توسعه، مانند ایران، زندگی می‌کنند و پیش‌بینی می‌شود این رقم در سال ۲۰۵۰ به ۸۰ درصد برسد (باوزین و سپهوندی، ۱۳۹۶). حدود ۱۴ درصد جمعیت ایران سالمدان هستند و پیش‌بینی می‌شود، جمعیت سالمدان ایرانی در سال ۱۴۳۰ به حدود ۳۰ درصد برسد (صفدری، شمس آبادی و پهلوانی‌نژاد، ۱۳۹۷). افرادی در سنین کهولت مشکلات متعددی از جمله تنهایی، بیماری جسمی و مشکلات اقتصادی را تجربه می‌کنند و بروز این گونه مسائل برای سالمدان با توجه به نوع فرهنگ و ساختار جامعه از نظر کیفی و کمی متفاوت است (سلم‌آبادی، رجمی و صفائیار، ۱۳۹۷).

یکی از مهمترین مشکلات آسیب‌زا، مسأله احساس تنهایی^۲ در سالمدان است که بسیاری از سالمدان در جوامع مختلف آن را تجربه می‌کنند (ژو، وانگ و یو، ۲۰۱۶). احساس تنهایی تجربه فردی ناخوشایند، منفی و عذاب‌آور، سخت، وحشتناک و دردناکی است که سبب ایجاد احساس بی‌حوالگی، بی‌فایده بودن، نالامیدی، افسردگی، اضطراب و تیره و تار دیدن دنیا می‌گردد (میردریکوند، پناهی و حسینی رمقانی، ۱۳۹۵). احساس تنهایی در واقع یک شاخص مهم از سلامت روان و کیفیت زندگی سالمدان است که تأثیر گسترده‌ای بر افزایش احتمال بروز و تقویت بیماری‌های روانی و جسمانی دوران سالمندی دارد (تیان، ۲۰۱۶). شواهد حاکی از این است که ۲۰ تا ۴۰ درصد از افراد مسن گزارش کرده‌اند که دچار احساس تنهایی هستند (تیک، ۲۰۰۹). احساس تنهایی پیش‌بینی‌کننده افسردگی (سانتبینی و همکاران، ۲۰۱۶)، کاهش فعالیت جسمی (هوکلی، تیستد و کاکیوپو، ۲۰۰۹)، بدکارکردی در شناخت مانند شروع دمانس (هولوردا و همکاران، ۲۰۱۴)، خواب آشفته (کریستیانسن، لارسن و لاسگاردن، ۲۰۱۶) و افزایش فشار خون (هوکلی، تیستد، ماسی و کاسپیو، ۲۰۱۰) می‌باشد. افراد دارای احساس

³ mental well-being

⁴ psychological capital

^۱ elderly

^۲ feeling lonely

بین فردی در افراد نشان می‌دهد و فرد را برای هماهنگی با پدیده‌های اطراف و دستیابی به یکپارچگی درونی و بیرونی یاری می‌کند. این هوش به فرد دیدی کلی و معنادار درباره اهداف زندگی، تجارت و رویدادها می‌دهد و او را قادر می‌سازد به چارچوب‌بندی و تفسیر مجدد تجارت خود پردازد و شناخت و معرفت خویش را عمق بخشد، این مسئله در زندگی انسان‌ها، بهخصوص سالمدان، اهمیت زیادی دارد (غباری بناب، سلیمی، سلیمانی و نوری مقدم). فابریکاتور، هندال و فنzel (۲۰۱۵) در مطالعه خود دریافتند که معنویت بر کاهش احساس تنهایی تأثیر می‌گذارد. همچنین معنویت نوعی ساز و کار سازگاری ارزیابی می‌شود که به افراد کمک می‌کند نسبت به کسانی که سطح پایین تری از معنویت شخصی دارند، بهتر و آسان‌تر عوامل تشنج را کنترل کنند. هر چند در زمینه ارتباط احساس تنهایی با سلامت روان، کیفیت زندگی، سلامت عمومی و غیره پژوهش‌های بسیاری انجام شده ولی درمورد ارتباط احساس تنهایی با بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی پژوهشی صورت نگرفته است و هنوز هیچ مطالعه‌ای تمامیتی از این موضوع در اختیار نگذاشته و هر پژوهش به ابعاد خاصی از این موضوع پرداخته است. بنابراین، هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی رابطه بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی با احساس تنهایی در بین سالمدان شهر دزفول می‌باشد. فرضیه‌های این پژوهش عبارت از این بودند که (۱) بهزیستی ذهنی در پیش‌بینی احساس تنهایی سالمدان شهر دزفول نقش دارد، (۲) سرمایه روان‌شناختی در پیش‌بینی احساس تنهایی سالمدان شهر دزفول نقش دارد و (۳) هوش معنوی در پیش‌بینی احساس تنهایی سالمدان شهر دزفول نقش دارد.

روش

طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان

طرح پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه سالمدانی بود که در سال ۱۳۹۷ در شهر دزفول زندگی می‌کردند و واجد شرایط ورود به مطالعه بودند. حجم نمونه بر اساس فرم نمونه‌گیری کوکران ۳۶۸ نفر در نظر گرفته شد. روش نمونه‌گیری مبتنی بر نمونه‌گیری خوش‌های بود. ملاک‌های ورود به مطالعه عبارت از (۱) ساکن شهر دزفول بودن، (۲) سن بالای ۶۵ سال و (۳) تمایل به شرکت در این پژوهش بودند و ملاک‌های خروج از مطالعه شامل (۱) عدم رضایت

تعیین نقش سرمایه روان‌شناختی برای رضایت و بهزیستی در ابعاد مختلف به صورت بالقوه این هدف را داشتند تا زمینه را برای ارتقاء سطح کیفیت زندگی بشر فراهم کنند. سرمایه روان‌شناختی در دو دهه اخیر در ادبیات پژوهشی بهوفور بررسی شده و دامنه مطالعات آن از حوزه زندگی فردی به تعاملات اجتماعی کشیده شده است (کول، ۲۰۰۶). در راستای تعریف این سازه مفهومی، گلداسمیت، وئوم و دارتی (۱۹۹۷) بیان می‌کنند که سرمایه روانی شامل دریافت‌های فرد از میزان هماهنگی بین هدف‌های معین و ترسیم شده با پیامدها عملکردی است که در فرایند ارزیابی‌های مستمر به دست می‌آید و به رضایت درونی و به نسبت پایدار در توالی زندگی منتهی می‌شود. سرمایه روان‌شناختی یکی از شاخص‌های روان‌شناسی مثبت‌گرایی است که با ویژگی‌هایی از قبیل باور فرد به توانایی‌هایش برای دستیابی به موفقیت، داشتن پشتکار در دنبال کردن اهداف، ایجاد استداد مثبت درباره خود و تحمل کردن مشکلات تعریف می‌شود (لوتانز، لوتانز و لوتانز، ۲۰۱۶). پس داشتن سرمایه روان‌شناختی بالا، فرد را قادر می‌سازد، علاوه بر مقابله بهتر در موقعیت‌های استرس‌زا، کمتر تحت تأثیر وقایع استرس‌زا روزانه قرار بگیرد. بنابراین این‌گونه افراد سلامت روان‌شناختی بیشتری نیز دارند (روبینز، واترمارش، کایسوب و میلت، ۲۰۱۲). نتایج پژوهش گل پرور و مصاحبی (۱۳۹۴) روی سالمدان نشان داد، افرادی که در زندگی خود سرمایه روان‌شناختی بالاتری دارند، از بهزیستی و سازگاری بهتری در مواجهه با شرایط استرس‌زا و مشکلات برخوردار خواهند بود.

احساس تنهایی به موازات تحولات دوره سالمندی تا حدود زیادی تحت تأثیر نگرش‌ها و باورهای معنوی افراد است (اکستریمرا و فرناندز بروکال، ۲۰۱۵). زوهار و مارشال (۲۰۱۷) هوش معنوی^۱ را بالاترین و نهایی‌ترین توانایی ذهنی انسان معرفی می‌کنند. در مطالعه هوش به طور عمده بر جنبه‌های شناختی آن نظری حافظه، حل مسئله و تفكر تأکید شده است؛ در صورتی که امروزه علاوه بر تأکید بر جنبه‌های غیرشناختی هوش، بر ابعاد هیجانی، اجتماعی و معنوی آن در پیش‌بینی توانایی فرد برای سازگاری در زندگی نیز تأکید شده است (ونگ و لو، ۲۰۰۲). هوش معنوی به عنوان یکی از مفاهیم جدید هوش، دربردارنده نوعی سازگاری و رفتار حل مسئله است که بالاترین سطوح رشد را در حیطه‌های مختلف شناختی، اخلاقی، هیجانی و

^۱ Spiritual Intelligence

پرسشنامه سرمایه روان‌شناختی. برای سنجش سرمایه روان‌شناختی از پرسشنامه سرمایه روان‌شناختی لوئانز و همکاران (۲۰۰۸) استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۲۴ سؤال و ۴ خرده‌مقیاس امیدواری، تاب‌آوری، خوش‌بینی و خودکارآمدی است که در آن، هر خرده‌مقیاس شامل ۶ گویه است و آزمودنی به هر گویه در مقیاس ۶ درجه‌ای لکیرت (به‌طور کامل مخالفم تا به‌طور کامل موافقم) پاسخ می‌دهد. برای به‌دست آوردن نمره سرمایه روانی، ابتدا نمره هر خرده‌مقیاس به‌صورت جداگانه به‌دست می‌آید و سپس مجموع آنها به‌عنوان نمره کل سرمایه روان‌شناختی محسوب می‌شود. در پژوهش جعفری و حسامپور (۱۳۹۶) میزان پایایی این پرسشنامه بر اساس آلفای کرونباخ ۰/۸۵ به‌دست آمد. در پژوهش حاضر پایایی این ابزار از طریق ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۰ محاسبه شد.

پرسشنامه هوش معنوی. جهت سنجش هوش معنوی از پرسشنامه عبداللهزاده، کشمیری و عرب‌عاموی (۱۳۸۷) استفاده شد. پرسشنامه مذکور ۲۹ سؤال و دو عامل دارد. عامل اول با ۱۲ سؤال «درک و ارتباط با سرچشمه هستی» و عامل دوم با ۱۷ سؤال «زندگی معنوی با هسته درونی» نامیده شده است. نمره‌گذاری بر اساس لیکرت ۵ درجه‌ای است و دامنه نمرات بین ۲۹ تا ۱۴۵ می‌باشد. باقرپور و عبداللهزاده (۱۳۹۱) اعتبار و روایی این آزمون ۰/۸۹ به‌دست آمد. در این پژوهش پایایی به روش آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۱ به‌دست آمد.

روش اجرا

ابتدا کل جمعیت سالمدان ۶۵ سال به بالای شهرستان دزفول به عنوان جامعه انتخاب شدند. سپس به صورت در دسترس و با توجه به معیارهای ورود به مطالعه، نمونه پژوهش انتخاب شدند. در زمان گردآوری اطلاعات با در نظر گرفتن احتمال عدم بازگشت برخی پرسشنامه‌ها و یا ناقص بودن اطلاعات آنها، تعداد بیشتری پرسشنامه توزیع شد. پژوهشگر بعد از جلب رضایت شرکت‌کنندگان، ابتدا هدف پژوهش را برای آنها بیان و پرسشنامه‌ها را در اختیار آنها قرار داد و از آنها خواست که به دقت سؤال‌ها را بخوانند یا گوش بدند و پاسخ‌های مورد نظر را متناسب با ویژگی‌های خود انتخاب نمایند و سؤالی را تا حد امکان بی‌جواب نگذارند. برای پاسخگویی شرکت‌کنندگان به پرسشنامه‌های پژوهش به سالمدان شرکت‌کننده، این اطمینان داده شد که اطلاعات دریافت شده از آنان به

شرکت‌کنندها برای شرکت در پژوهش و (۲) ناقص بودن پرسشنامه‌ها می‌شدند. از بین ۳۶۸ سالمدان، ۵۲ درصد شرکت‌کنندگان زن و ۴۸ درصد مرد بودند. متوسط سن سالمدان ۷۱/۳۳ که ۸۲/۳ درصد از آنان متاهل بودند. در مورد متغیر تحصیلات ۱۹۶ نفر بی‌سواد، ۷۹ نفر ابتدایی، ۲۸ نفر راهنمایی، ۳۲ نفر سیکل و ۳۳ نفر تحصیلات دانشگاهی داشتند. ۸۸/۵ درصد با خانواده زندگی می‌کردند، ۱۱/۶ درصد سالمدان شاغل، ۱/۴ درصد بازنشسته، ۳/۶ درصد بیکار، ۴۵/۵ درصد خانه‌دار و ۹/۲ درصد از کار افتاده بودند. ۸۰ درصد از سالمدان منزل شخصی داشتند و ۵۹/۷ درصد دارای حداقل یک نوع بیماری خاص بودند که ۷۸/۵ درصدشان تحت پوشش خدمات بیمه قرار داشتند. میانگین درآمد شرکت‌کنندگان، ۸۵۰ هزار تومان بود.

ابزار

پرسشنامه احساس تنهایی راسل. این مقیاس دارای ۲۰ گویه است که فرد باید به هر یک از پرسش‌ها روی مقیاس لیکرت چهار درجه‌ای شامل ۱ تا ۴ پاسخ دهد. دامنه نمرات از ۲۰ تا ۸۰ است. این مقیاس بار اول توسط راسل (۱۹۹۶) تدوین شد که بعد از سه بار ویرایش، نسخه نهایی این مقیاس در چهار گروه دانشجویان، پرستاران، معلمان و افراد مسن به روش‌های مختلفی مثل خودگزارش‌دهی و مصاحبه اجرا شده و دامنه آلفا از ۰/۸۹ تا ۰/۹۴ به‌دست آمده است (راسل، ۱۹۹۶). سودانی، شجاعیان و نیسی (۱۳۹۱) خصوصیات روانسنجی این مقیاس را بررسی نمودند که ضریب پایایی از روش آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۱ به‌دست آمد. همچنین در این پژوهش پایایی به روش آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۳ به‌دست آمد.

پرسشنامه بهزیستی ذهنی. در این پژوهش از پرسشنامه بهزیستی ذهنی کیزی و مایکارمو (۲۰۰۳) که دارای سه مؤلفه ابعاد هیجانی (۱۲ سؤال)، روان‌شناختی (۱۸ سؤال) و اجتماعی (۱۵ سؤال) می‌باشد و دارای طیف لیکرت ۶ درجه‌ای است، استفاده شد. در نتیجه دامنه نمره‌ها از ۴۵ تا ۲۷۰ می‌باشد. در پژوهش فرهادی و همکاران (۱۳۹۴) ضریب همسانی درونی بر اساس آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۸۲ و برای مقیاس‌های فرعی آن شامل بهزیستی هیجانی، روان‌شناختی و اجتماعی به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۸۹ و ۰/۸۶ به‌دست آمد. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس و خرده‌مقیاس بهزیستی هیجانی، روان‌شناختی و اجتماعی برابر با ۰/۷۸، ۰/۸۲ و ۰/۸۰ به‌دست آمد.

یافته‌ها

اطلاعات روان سنجی و پیش‌فرض نرمال بودن توزیع نمرات در متغیرهای پژوهش در جدول ۱ ارائه شده است.

صورت محترمانه خواهد ماند. داده‌ها با استفاده از روش همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به روش گام به گام با نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۹ تجزیه و تحلیل شدند.

جدول ۱

میانگین، انحراف معیار و پیش‌فرض نرمال بودن توزیع نمرات متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	آماره کولموگروف- اسمیرنوف	مقدار P
بهزیستی ذهنی	۱۵۰/۴۲	۱۸/۷۸	۱/۰۲۱	۰/۲۳۲
سرمایه روان‌شناختی	۹۶/۱۵	۷/۳۲	۰/۸۳۵	۰/۴۸۸
هوش معنوی	۱۱۲/۲۷	۱۴/۲۲	۰/۸۸۶	۰/۴۲۲
احساس تنها‌یابی	۵۰/۲۰	۱۱/۷۹	۱/۰۲۱	۰/۲۳۲

احساس تنها‌یابی به ترتیب $۱۵۰/۴۲ \pm ۱۸/۷۸$, $۱۱۲/۲۷ \pm ۱۴/۲۲$, $۹۶/۱۵ \pm ۷/۳۲$, $۱۱/۷۹ \pm ۵۰/۲۰$ است.

طبق جدول ۱، میانگین و انحراف معیار افراد در متغیرهای بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی، هوش معنوی و

جدول ۲

ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳
۱. بهزیستی ذهنی	۱		
۲. سرمایه روان‌شناختی	۰/۷۹	۱	
۳. هوش معنوی	۰/۶۴	۰/۶۷	۱
۴. احساس تنها‌یابی	۰/۵۴	۰/۴۰	-۰/۵۷

* کلیه ضرایب همبستگی در سطح $P \leq 0/01$ معنادار هستند.

طبق جدول ۲، بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی با احساس تنها‌یابی رابطه منفی و معنادار دارد.

طبق جدول ۲، بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی با احساس تنها‌یابی رابطه منفی و معنادار دارد

جدول ۳

خلاصه مدل رگرسیون احساس تنها‌یابی، بهزیستی ذهنی، سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی

مدل	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	نسبت F	سطح معناداری	R	R^2
۱ باقیمانده	۱۰۲۳۹/۹۷۳	۱	۱۰۲۳۹/۹۷۳	۱۰۲۳۹/۹۷۳	$P \geq 0/001$	۸۰۲/۶۳۱	۰/۶۱
	۵۱۰۳/۷۶۰	۳۶۷	۱۲/۷۵۸				
	۱۵۳۴۳/۷۳۳	۳۶۸					
۲ باقیمانده	۱۱۴۴۸/۴۱۶	۲	۱۱۴۴۸/۴۱۶	۵۷۲۴/۲۰۸	$P \geq 0/001$	۶۱۴/۲۵۱	۰/۶۶
	۳۸۹۵/۳۱۷	۳۶۶	۹/۳۱۹				
	۱۵۳۴۳/۷۳۳	۳۶۸					
۳ باقیمانده	۱۲۱۹۲/۶۵۷	۳	۴۰۶۴/۲۱۹	۵۶۴/۵۵۳	$P \geq 0/001$	۰/۷۴	۰/۵۴
	۳۱۵۱/۰۷۶	۳۶۵	۷/۱۹۹				
	۱۵۳۴۳/۷۳۳	۳۶۸					

بودن روابط بین متغیرها، عدم وجود هم‌خطی چندگانه و همسانی واریانس‌ها اجرا شد که نتایج حاکی از تأیید مفروضه‌های مورد نظر بود. همان‌طور که جدول شماره ۳ نشان می‌دهد، ۵۴ درصد از احساس تنهایی سالمدان در این پژوهش توسط متغیرهای پیش‌بین تبیین می‌شود ($R^2 = 0.54$) که این میزان از توانایی پیش‌بینی بهویژه در علوم انسانی میزان مطلوبی است.

برای تعیین مقدار واریانس تبیین شده احساس تنهایی (متغیر ملاک) توسط متغیرهای بهزیستی ذهنی، سرمایه روانشناختی و هوش معنوی (متغیرهای پیش‌بین) از رگرسیون چندگانه به روش گام به گام استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ آورده شده است. قبل از اجرای تحلیل رگرسیون، یک تحلیل اولیه برای بررسی مفروضه‌های رگرسیون، یعنی فرض نرمال بودن نمرات متغیرها، خطی رگرسیون یعنی فرض انتظامیت داشتن این نمرات و مجزاییت این نمرات برابر باشد انجام شد.

جدول ۴

نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام بهزیستی ذهنی، سرمایه روانشناختی و هوش معنوی با احساس تنهایی

	متغیر پیش‌بین	B	خطای معیار	Beta	t	سطح معناداری
P ≥ 0.001	مقدار ثابت	۲۴۳/۵۳۶	-	۷/۳۲۴	۳۲/۶۹۷	گام اول
P ≥ 0.001	بهزیستی ذهنی	۳/۹۵۲	۰/۳۵۸	+۰.۹۳۲	۱۲/۴۲۸	
P ≥ 0.001	مقدار ثابت	۲۱۶/۱۲۴	-	۸/۷۶۵	۲۴/۹۵۵	
P ≥ 0.001	بهزیستی ذهنی	۳/۳۳۵	۰/۳۵۳	+۰.۷۵۸	۱۹/۲۳۳	
P ≥ 0.001	سرمایه روانشناختی	۳/۰۵۴	۰/۵۲۱	+۰.۴۴۸	۱۴/۸۷۸	گام دوم
P ≥ 0.001	مقدار ثابت	۲۰۳/۴۶۳	-	۸/۳۴۰	۱۵/۹۶	
P ≥ 0.001	بهزیستی ذهنی	۲/۵۶۲	۰/۳۸۱	+۰.۵۴۰	۶/۵۵۰	
P ≥ 0.001	سرمایه روانشناختی	۲/۷۶۹	۰/۴۷۲	+۰.۴۰۰	۵/۷۵۹	
P ≥ 0.001	هوش معنوی	۲/۷۵۹	۰/۵۰۰	+۰.۴۴۱	۵/۴۰۲	گام سوم

سلط بر محیط توسط سالمدان که برآیند اراضی بهزیستی ذهنی در آنها است، کاهش احساس تنهایی آنها را در پی دارد (فرهادی و همکاران، ۱۳۹۴).

فرضیه دوم این مطالعه مبنی بر نقش سرمایه روانشناختی بر احساس تنهایی سالمدان شهر دزفول تأیید شد. در تبیین این یافته می‌توان گفت وقتی افراد روحیه مثبت‌نگرانه و خوشایندی درباره خود، دیگران و دنیا داشته باشند، خود را مفید و اثربخش می‌دانند و می‌توانند زندگی خود را با اندیشه‌ای روشن، دیدی واقع‌بینانه‌تر و با اطمینان بیشتری سپری کنند. داشتن سرمایه روانشناختی افراد را تشویق می‌کنند تا تجربه‌های مثبت و خوب خود را بازشناستند و نقش آنها را در افزایش و ارتقاء احترام به خود و عزت‌نفس بازشناستی کنند؛ در عین حال توانایی شناخت جنبه‌های مثبت دیگران را نیز کسب کنند. آنان همچنین به دلیل داشتن روحیه مثبت‌اندیشه می‌آموزند که در جهان، موضع فعالی اتخاذ کنند و زندگی خود را شخصاً شکل دهند، نه این‌که هر آنچه بر سرشان می‌آید به گونه‌ای منفعل پذیرند. افرون بر این، یاد می‌گیرند ارتباط میان

نتایج جدول ۴ حاکی از این است که با افزایش هر واحد انحراف استاندارد در متغیر بهزیستی ذهنی به میزان ۰.۵۴ در متغیر سرمایه روانشناختی ۰.۴۰ و در متغیر هوش معنوی ۰.۴۴ به احساس تنهایی افزوده می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف تعیین نقش بهزیستی ذهنی، سرمایه روانشناختی و هوش معنوی با احساس تنهایی در سالمدان انجام شد.

فرضیه اول این مطالعه مبنی بر نقش بهزیستی ذهنی بر احساس تنهایی سالمدان شهر دزفول تأیید شد. در تبیین این یافته می‌توان گفت، فرد سالمدان با داشتن بهزیستی ذهنی روانشناختی احساس عزت نفس، مفید بودن و نشاط ذهنی خواهد داشت. وقتی نیاز سالمدان به بهزیستی ذهنی ارضا می‌شود، در واقع تمایل درونی او به تجربه حس اراده و نیز مالکیت بر رفتارهایش برآورده می‌شود. همچنین حس صمیمیت و نزدیکی با دیگران، تمایل به تسلط بر زندگی و قدرت اداره آن در او تقویت می‌شود. بهنظر می‌رسد، تجربه حس اراده، صمیمیت و

به انسان کمک می‌کند، باور به این که خدا انسان را آزاد آفریده و او را مسئول رفتار خودش قرار داده است یا به دست آوردن احساس اطمینان و آرامش از راه نیایش بر واکنش‌های افراد متدين در مقابله با فشار روانی تأثیر می‌گذارد و گرایش شخص را به دیدگاه‌های منفی نسبت به خود کاهش می‌دهد (نحْفَى، دِبِيرى، دَهْشِيرى و جَعْفَرى، ۱۳۹۲؛ معینى، باقرى و كجبا، ۲۰۱۶).

نتایج نشان داد که رابطه معناداری بین بهزیستی ذهنی سرمایه روان‌شناختی و هوش معنوی با احساس تنها‌ی در سالمدان وجود دارد. پس ضروری است که در سیاست گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های سازمان‌های متولی به این امر توجه ویژه‌ای شود و تدبیر لازم برای بهبود و ارتقای حمایت اجتماعی از سالمدان اندیشیده شود. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به محدود شدن جامعه آماری به سالمدان شهر دزفول اشاره کرد. همچنین فرایند توجیه، قانع‌کردن و توضیح نحوه‌ی پر کردن پرسنال‌نامه‌ها از محدودیت‌های پژوهش حاضر بود. پیشنهاد می‌شود با توجه به افزایش شمار سالمدان در کشور مسئولین مربوطه حمایت برنامه‌ریزی شده از سالمدان بر اساس شناخت نیازها، حقوق، آسیب‌ها و خطراتی که با آن مواجهه هستند به عمل آورند. همچنین مراقبت‌های بهداشتی سالمدان در واحدها دروس تخصصی پزشکان و دانشجویان بهداشت و همچنین دانشجویان روان‌شناسی و پرستاری لحاظ شود.

سپاس‌گزاری

پژوهشگران بر خود لازم می‌بینند از سالمدان عزیز به خاطر همکاری صمیمانه در این پژوهش، کمال قدردانی و سپاس‌گزاری را داشته باشند.

منابع

اخوان تقی، م.، و مفردزاده، ن. (۱۳۹۷). ارتباط هوش هیجانی و مهارت‌های اجتماعی با بهزیستی ذهنی در سالمدان. *مجله سالمدان*، ۱۳، ۳۴۵-۳۳۴.

باقرپور، م.، و عبداللهزاده، ح. (۱۳۹۱). رابطه بین هوش معنوی و سبک رهبری مدیران مدارس متوسطه شهرستان گرگان. *محله رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*، ۱۰(۲)، ۹۸-۸۷.

باوزین، ف.، و سپهوندی، م. (۱۳۹۶). بررسی رابطه مؤلفه‌های حمایت اجتماعی با سلامت اجتماعی و روانی در بین سالمدان شهر خرم‌آباد. *محله دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه*، ۱۲(۱)، ۹۳۸-۹۳۱.

افکار، احساسات و رفتارهای خود را درک کنند. وقتی افراد تفکر مثبت دارند از روش‌های معمول فکر و عمل خوبش فراتر می‌روند و انعطاف‌پذیری بیشتری خواهند داشت. هیجانات مثبت، خصوصیات فکری و رفتاری انسان‌ها را به سمت مثبت تغییر می‌دهند. داشتن سطح بالایی از سرمایه روان‌شناختی در افراد به تغییر شناختهای ناکارآمد و جایگزین کردن شناختهای مطلوب و مثبت کمک می‌کند و از آنجا که به تغییر شیوه تفکر و اندیشیدن آنان کمک می‌کند، می‌توانند به سطح بالایی از رضایتمندی و توانمندی‌های درون روانی در زندگی برسند (لوتاذر و همکاران، ۲۰۱۶).

فرضیه سوم این مطالعه مبنی بر نقش هوش معنوی بر احساس تنها‌ی سالمدان شهر دزفول تأیید شد. این یافته با نتایج لاندیرو، باروز، ماسون، گرای و لیل (۲۰۱۷)، چن، لین، چیانگ و چن (۲۰۱۷) مبنی بر ارتباط هوش معنوی با احساس تنها‌ی در سالمدان همسو است. علت همسو بودن نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش‌های قبلی این است که معنویت به همراه مناسک مذهبی از قبیل دعا کردن، نقش مهمی در قبول بحران‌ها دارد. تشویق سالمدانی که به دعا و نیایش اعتقاد دارند و انجام اعمال مذهبی یکی از عوامل مؤثر در درمان افسردگی و احساس ناامیدی شمرده می‌شود. از دیدگاه یکپارچه، انسان موجودی چندبعدی است که بعد معنوی در مرکز این ابعاد قرار دارد و در کسب سلامتی تأثیر بسزایی دارد. همچنین پژوهش‌های پرستاری نشان داده است که بعد معنویت در همه جنبه‌های مراقبت پرستاری نفوذ می‌کند. جنبه معنوی زندگی فرد به جست‌وجوی معنا و پیوند با قدرت برتر مربوط می‌شود که به فرد کمک می‌کند تا عملکرد فردی اثربخشی در پیگیری اهدافش داشته باشد. بنابراین می‌توان این‌گونه نتیجه گرفت که چنان‌چه فرد دارای سطح دین‌داری و هوش معنوی بالاتری باشد، درک و ارتباط او با سرچشمه هستی و معنایی که به خود و جهان اطرافش می‌دهد (زنگی معنوی) همراه با هدفمندی و ارزشمندی است. از این رو احتمال کمتری وجود دارد که سالمدان دچار پریشانی‌های روانی شوند. به عبارت دیگر، مذهب به دلیل نقش مقابله‌ای در برابر فشارهای روانی می‌تواند از حس ناامیدی و دیدگاه منفی به زندگی در اوخر عمر در سالمدان پیشگیری کند؛ چرا که باورهای شناختی افراد متدين و دارای هوش معنوی بالا در مواردی مانند اعتقاد به این که خداوند در سختی‌ها

- questionnaire.* Tehran: Psychometric publication. [Persian].
- Akhavan Tafti, M., & Mofradnezhad, N. (2018). The Relationship of emotional intelligence and social skills with psychological well-being in the elderly. *Iranian Journal of Ageing*, 13(3), 334-345. [Persian].
- Avey, J., Reichard, R., Luthans, F., & Mhatre, K. H. (2011). Meta-analysis of the impact of positive psychological capital on employee attitudes, behaviors, and performance. *Human Resource Development Quarterly*, 22(2), 127-152.
- Bagherpour, M., & Abdollahzadeh, H. (2012). The Relationship between Spiritual Intelligence and Leadership Style of High School Principals in Gorgan. *New Approaches to Educational Management*, 2(10), 87-98. [Persian].
- Bavazin, F., & Sepahvandi, M. (2018). The Study of the relationship between social support and social and psychological well-being elderly people in city of Khorramabad. *Journal Urmia Nurse Midwifery*, 15(12), 931-938. [Persian].
- Bridges, L., & Margie Zaff, F. (2017). *Background for community-level work on emotional well-being in Adolescence: Reviewing the literature on contributing factors*. New York: Child Trends.
- Chen, Y., Lin, L., Chuang, L., & Chen, M. (2017). *The Relationship of Physiopsychosocial Factors and Spiritual Well-Being in Elderly Residents: Implications for Evidence-Based Practice*. Worldviews on Evidence Nurse.
- Christiansen, J., Larsen, F., & Lasgaard, M. (2016). Do stress, health behavior, and sleep mediate the association between loneliness and adverse health conditions among older people? *Social Science & Medicine*, 152(65), 80-86.
- Cole, K. (2006). *Well-being, psychological capital, and unemployment*. Paper presented at The Joint Annual Conference of the International Association for Research in Economic Psychology (IAREP) and the Society for the Advancement of Behavioral Economics (SABE). Paris, France, 5-8.
- Durayappah, A. (2011). The 3P Model: A general theory of subject well-being. *Journal Happy Study*, 12(4), 681-716.
- تقی آبادی، م، میرحافظ، ر، کشوری، م، و محربابی، ط. (۱۳۹۵). ارتباط تجربیات معنوی، رضایت از زندگی و اضطراب مرگ در سالمندان. مقاله ارائه شده در سومین کنفرانس جهانی روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم. زرقلان، فارس.
- عجمی، ا، و حسامپور، ف. (۱۳۹۶). پیش‌بینی رضایت از زندگی بر اساس ابعاد هوش معنوی و سرمایه روان‌شناسی در سالمندان. *مجله سالمند*، ۱۲(۱)، ۹۰-۱۰۳.
- راشدی، و، غریب، م، رضایی، م، و بیزانی، ع. (۱۳۹۲). حمایت اجتماعی و اضطراب در سالمندان شهر همدان. *مجله توانبخشی*، ۱۴(۲)، ۱۱۰-۱۱۵.
- سلم‌آبادی، م، رجی، م، و صفارآ، م. (۱۳۹۷). اثربخشی آموزش مرور زندگی بر رضایت از زندگی و احساس انسجام زنان میانسال و سالمند مقیم خانه سالمندان شهر قزوین. *مجله سالمند*، ۱۳(۲)، ۱۹۸-۲۰۹.
- سودانی، م، شجاعیان، م، و نیسی، ع. (۱۳۹۱). اثربخشی معادرمانی گروهی بر احساس تنهایی مردان بازنیسته. *مجله پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، ۱(۲)، ۴۳-۵۴.
- صفدری، ر، شمس‌آبادی، ا، و پهلوانی‌نژاد، ش. (۱۳۹۷). ارتقای سلامت سالمندان جامعه مبتنی بر سلامت همراه و تکنولوژی. *مجله سالمند*، ۱۳(۳)، ۲۸۸-۲۹۹.
- عبدالله‌زاده، ح، کشمیری، م، و عرب عامری، ف. (۱۳۸۷). ساخت و هنجاریابی پرسشنامه هوش معنوی. تهران: نشر روان‌سنگی.
- غباری بناب، ب، سلیمی، م، سلیانی، ل، و نوری مقدم، ث. (۱۳۸۸). هوش معنوی: مقاله مروی. *محله اندیشه نوین دینی*، ۱۰(۳)، ۱۲۵-۱۴۷.
- گلپرور، م، و مصاحبی، م. (۱۳۹۴). پیش‌بینی بهزیستی معنوی سالمندان از طریق مؤلفه‌های سرمایه روان‌شناسی. *محله دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی*، ۱۶(۳)، ۴-۱۲.
- میردریکوند، ف، پناهی، ه، و حسینی رمقانی، ن. (۱۳۹۵). احساس تنهایی در سالمندان: نقش مهارت‌های ارتباطی، حمایت اجتماعی و نانونی عملکردی. *محله روانشناسی پیری*، ۲(۲)، ۱۰۳-۱۱۳.
- نجفی، م، دیری، س، دهشیری، غ، و عجمی، ن. (۱۳۹۲). نقش امید، احساس تنهایی و مؤلفه‌های آن در پیش‌بینی رضایت از زندگی سالمندان. *محله پژوهش‌های مشاوره*، ۱۲(۴۷)، ۹۹-۱۱۴.
- Abolahzadeh, H., Keshmiri, M., & Arab Ameri, F. (2008). *Development and standardization of spiritual intelligence*

- Neurosurgery & Psychiatry*, 85(2), 135-142.
- Jafari, A., & Hesampour, F. (2017). Predicting Life Satisfaction Based On Spiritual Intelligence and Psychological Capital in Older People (Persian). *Iranian Journal of Ageing*, 12(1), 90-103. [Persian].
- Keyes, C., & Magyar-Moe, J. L. (2003). The measurement and utility of adult subjective well-being. In S. J. Lopez & Snyder (Eds.). *Positive psychological assessment: A handbook of models and measures*. (pp. 411-425). Washington, DC: American Psychological Association.
- Landeiro, F., Barrows, P., Musson, E. N., Gray, A. M., & Leal, J. (2017). Reducing social isolation and loneliness in older people: a systematic review protocol. *BMJ open*, 7(5), e013778.
- Luthans, F., Avey, J., & Patera, J. (2008). Experimental analysis of a web-based training intervention to develop positive psychological capital. *Academy of Management Learning and Education*, 3(7), 209-221.
- Luthans, F., Luthans, K., & Luthans, B. (2016). Positive psychological capital: Beyond human and social capital. *Journal of Neurology, Neurosurgery & Psychiatry*, 47(1), 45-50.
- Mirderikvand, F., Panahi, H., & Hossieni Ramaghani, N. (2016). Feeling lonely in the elderly: the role of communication skills, social support, and functional disability. *Journal of Aging Psychology*, 2(2), 103-113. [Persian].
- Najafi, M., Dabiri, S., Dehshiri, G.H., & Jafari, N. The Role of Hope, Feeling Lonely, and Its Components in Predicting Elderly Life Satisfaction. *Journal of Consulting Research*, 12(47), 99-114. [Persian].
- Ozmete, E. (2011). Subjective well-being: A research on life satisfaction as cognitive component of subjective well-being. *Social Indicators Research*, 3(4), 55-61.
- Peterson, S., & Byron, K. (2008). Exploring the role of hope in job performance: results from four studies. *Organism Behavior Human Performance*, 29(6), 785- 803.
- Extremera, N., & Fernandez-Berrocal, P. (2015). Perceived emotional intelligence and life satisfaction: Predictive and incremental validity using the Trait Meta-Mood Scale. *Personality and Individual Differences*, 39(5), 937- 948.
- Fabricatore, A., Handal, P., & Fenzel, L. (2015). Spiritual involvement as a moderator of the relationship between stressors and wellbeing. *Psychology Dataset*, 3(2), 112-119.
- Gasper, K. (2003). When necessity is the mother of invention: Mood and problem solving. *Journal of Experimental Social Psychology*, 39(1), 248-262.
- Ghobaribanab, B., Salimi, M., Saliani, L., & Noorimoghadam, S. (2007). Spiritual Intelligence: A Review Article. *Journal of Modern Religious Thought*, 3(10), 125-147. [Persian].
- Goldsmith, A., Veum, J., & Darity, W. (1997). The impact of psychological and human capital on wages. *Economic Inpu*, 35(4), 815-829.
- Golparvar, M., & Masahebi, M. (2015). Predicting the spiritual well-being of the elderly through the components of psychological capital. *Journal of Knowledge and Research in Applied Psychology*, 16(3), 4-12. [Persian].
- Hawley, L., Thisted, R., & Cacioppo, J. (2009). Loneliness predicts reduced physical activity: cross-sectional & longitudinal analyses. *Health Psychology*, 28(3), 354-363.
- Hawley, L., Thisted, R., Masi, C., & Cacioppo, J. (2010). Loneliness predicts increased blood pressure: 5-year cross-lagged analyses in middle-aged and older adults. *Psychology Aging*, 25(1), 132-141.
- Henrich, L., & Gullone, E. (2006). The clinical significance of loneliness: A literature review. *Clinical Psychology Review*, 2(6), 695-718.
- Holwerda, T., Deeg, J., Beekman, A., Van Tilburg, T., Stek, M., & Jonker Schoevers, R. (2014). Feelings of loneliness, but not social isolation, predict dementia onset: results from the Amsterdam Study of the Elderly (AMSTEL). *Journal of Neurology*,

- Sodani, M., Shojaeian, M., & Niesi, A. (2012). The Effectiveness of Group Logotherapy on Retired Men's Loneliness. *Journal of Cognitive and Behavioral Sciences Research*, 1(2), 43-54. [Persian].
- Taghiabadi, M., Mirhafez, R., Keshvari, M., & Mehrabi, T. (2016). *The Relationship between Spiritual Experiences, Life Satisfaction, and Death Anxiety in Elderly*. Article presented at Third World Conference on Psychology and Education, Law and Social Sciences at the Beginning of the Third Millennium. Zarghan, Fars. [Persian].
- Theeke, L. (2009). Predictors of loneliness in US adults over age sixty-five. *Archives of Psychiatric Nursing*, 23(5), 387-396.
- Tian, Q. (2016). Intergeneration social support affects the subjective well-being of the elderly: Mediator roles of self-esteem and loneliness. *Journal of Health Psychology*, 21(6), 1137-1144.
- Zhou, G., Wang, Y., & Yu, X. (2016). Direct and Indirect Effects of Family Functioning on Loneliness of Elderly Chinese Individuals. *Journal Current Psychology*, 48(3), 1-7.
- Zohar, D., & Marshall, I. (2017). *Spiritual intelligence: The ultimate intelligence*. London: Bloomsbury Publishing.
- Wong, C., & Law, K. (2002). The effects of leader and follower emotional intelligence on performance and attitude. *Leader Q*, 1(3), 243-274.
- Rashedi, V., Gharib, M., Rezae, M., & Yazdani, A. (2013). Social Support and Anxiety in the Elderly of Hamedan, Iran. *Journal Rehabilitation*, 14(2), 110-115. [Persian].
- Robbins, S., Waters-Marsh, T., Cacioppe, R., & Millet, B. (2012). *Organisational behavior: Concepts, controversies and applications* (2nd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Russell, D. (1996). UCLA Loneliness Scale (Version 3): Reliability, validity and factor structure. *Journal Personal Assess*, 66(1), 20-40.
- Safdari, R., Shams Abadi, AR., & Pahlevany Nejad, Sh. (2018). Improve Health of the Elderly People With M-Health and Technology. *Iranian Journal of Ageing*, 13(3), 288-299. [Persian].
- Salmabadi, M., Rajabi, M., Safara, M., & Kokabi, R. (2018). Effectiveness of Training the Review of Life on Life Satisfaction and Sense of Coherence among Middle-aged Women and Elderly Nursing Home Residents in Qazvin. *Iranian Journal of Ageing*, 13(2), 198-209. [Persian].
- Santini, Z., Fiori, K., Feeney, J., Tyrovolas, S., Haro, J., & Koyanagi, A. (2016). Social relationships, loneliness, and mental health among older men and women in Ireland: A prospective community-based study. *Journal Affective Disorder*, 204(45), 59-69.